

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CVIII. Iure civili non potest procedi ad sententiam definitivam lite non
contestatá, nisi in causa appellationis:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Iure civili non potest procedi ad sententiam definitivam lite non contestatâ, nisi in causa appellationis: l. ult. §. illud. C. de temp. app. At Iure Canonico in causa matrimonii permittitur, quando agitur de conjungendo fœdere matrimonii, & in causis electionum, c. 1. & c. Quoniam. Ut lite non contest. Bart. 35.

I. **L**itis contestatio principium ac fundamentum iudicii est, c. Cum de causis, & ibi Decius de off. deleg. c. Cum causam, de appellat. ob idque ommissio illius totum processum vitiat Gloss. in c. Dudum, de elect. Summopere necessaria igitur, ne processus sistatur, & decidi queat controversia. Excipiuntur tamen primò causa summariæ, quæ liris contestatione ommissâ peraguntur. Secundò causæ appellationis, dummodo in prima liris instantia adhibita sit. Censetur enim effectus illius manere, & usque ad Judicem appellationis produci. Decius in c. Per tuas, de appell. Maranta part. 6. §. de liris contest. num. 9.

II. Iure Canonico insuper causæ matrimoniales de conservando matrimonio absque liris contestatione tractantur, cum vero de dissolvendo lis est, contestatio non omittitur, c. 1. Ut lite non cont. Licet ordo judicialis in matrimonialibus causis non usquequaque servetur, quia tamen in præsentî negotio, non

de fœdere matrimonii, sed crimine a^ulterii agitur, lite non contestatâ ad definitivam sententiam non est procedendum. Iterum in c. Quoniam, §. Porro, eod. Cum super alicujus electione vel copula maritali (contrahenda vel contrahenda) quæstio moveretur, & contumax apparet is, in quem actio fuit dirigenda, vel quia peremptoriè citatus venire contemnit, vel quia impedit, ne ad illum possit citatio venire, testes lite non contestatâ merito sunt admittendi, & ad sententiam definitivam procedendum est.

Animadvertis, credo, quàm modica utriusque Juris differentia sit, cum non minùs in Civili quàm ecclesiastico exceptiones reperiantur. V. Andr.

Gall. l. 1. observ. 76.

* *